

DIGUEM PROU!

CONTRA EL RACISME I LA XENOFÒBIA, EN DEFENSA DE LA DEMOCRÀCIA

BARCELONA • MARÇ 2011

10.000 EXEMPLARS • GRATUÏT

MOBILITZA'T

**contra la retallada de drets i llibertats,
per construir una societat justa i diversa**

Ara no és moment de vacil·lacions ni de mitges tintes; no és moment de mirar, amb els braços plegats, com es va deteriorant la nostra societat. Ara, el que cal és una resposta clara i contundent des de la ciutadania, una denúncia del retrocés i de la restricció continuada de drets i llibertats. Ara és l'hora de construir una alternativa a l'ofensiva reaccionària i feixista.

SUMARI

ARTICLES D'OPINIÓ AMB LES COL·LABORACIONS DE: **Matthew Tree, Mustafà S'aidi, Said El Hamadoui i Teun Van Dijk**

I tu, a què dius prou? MURAL A LES PÀGINES CENTRALS

DIGUEM PROU! dissabte 19 de març de 16:30h. a 22h.
Passeig Lluís Companys de Barcelona (Arc de Triomf)

Què Qui Com?

QUÈ ÉS "DIGUEM PROU!"?

Una crida a la mobilització social contra la retallada de drets i llibertats i per construir una societat justa i diversa. Les primeres accions que impulsem són el manifest "Diguem Prou! Contra el racisme i la xenofòbia, en defensa de la democràcia" i l'acte polític, amb voluntat participativa i mobilitzadora, que se celebrarà el 19 de març sota el mateix lema.

QUÈ ENS MOTIVA?

Estem patint un increment de racisme descarcat en els àmbits polític, social i legislatiu que té greus conseqüències pel que fa a la retallada de drets socials i llibertats. I davant d'aquesta situació hem d'unir-nos per dir prou al discurs exclouent i feixista, al retrocés en les fites socials, a l'atac al mateix sistema democràtic.

PER QUÈ ARA?

Perquè considerem que la situació social actual ha arribat a un punt límit en el que respecta a vulneració de drets i retall de llibertats, i cal que la societat adopti una actitud activa per aturar-ho. No podem continuar amb el silenci còmplice si no volem repetir la part més fosca de la història d'Europa; hem de construir una alternativa des de la societat.

QUÈ VOLEM ACONSEGUIR?

Volem que aquest acte sigui un punt d'inflexió: que la societat civil, organitzada o no, sigui conscient que cal tenir una actitud antirracista activa per aturar aquesta deriva de retrocés en les fites socials. I que sigui un punt i seguit en l'acció i el debat social per aconseguir una societat justa i diversa.

QUI ESTÀ DARRERA DE TOT AIXÒ?

Diguem Prou! és una iniciativa de SOS Racisme-Catalunya, que compta amb el suport de les entitats i persones que s'hi han adherit i donen suport a l'acció. Les entitats convocants són: Amical de Mathausen i altres camps i de totes les víctimes del nazisme, Associació de Treballadors Paquistanesos, Comissions Obreres de Catalunya (CCOO), Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC), Confederació General del Treball de Catalunya (CGT), Consell de Joventut de Barcelona (CJB), Consell Nacional de Joventut de Catalunya (CNJC), Coordinadora d'Associacions Senegaleses, Dones Musulmanes de Catalunya, Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya (FAGIC), Federació d'Associacions Llatinoamericanes (FEDELATINA), Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barce-

lona (FAVB), Federació d'Associacions de Pares i Mares de Catalunya (FAPAC), Fundació La Roda, Fundació Tot Raval, Institut de Drets Humans de Catalunya (IDHC), Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, Moviment Laic i Progressista (MLP), Unió General de Treballadors de Catalunya (UGT), Unitat contra el Feixisme i el Racisme (UCFR).

COM PUC DONAR SUPORT?

- Pots adherir-te al manifest i ajudar-nos a recollir adhesions entre els teus contactes.
- Fent difusió de l'acció entre les persones del teu entorn.
- Unint-te al grup d'activistes que està organitzant l'acte.
- Fent una donació econòmica per ajudar-nos a assumir els recursos necessaris per realitzar l'acte.
- Mobilitzant-te el dia 19 de març per demostrar que som moltes les persones que volem viure i estem segurs que podem viure en una societat més justa i diversa.

Trobareu més informació a:
WWW.DIGUEMPROU.ORG

La teoria caducada

Qui no ho sap és perquè no ho vol saber: fa temps que s'ha comprovat més enllà de qualsevol dubte que el fonament principal de les teories racistes –que les races humanes existeixen – és fals; que de races n'hi ha exactament una, i que va aparèixer per primer cop a l'Àfrica Oriental; que la dispersió d'aquesta única raça humana va començar fa 50 milions d'anys; que alguns dels nostres avantpassats van anar cap al sud o l'oest del continent africà, i que alguns van marxar cap al nord; que aquests van seguir la península aràbiga i van arribar al subcontinent indi; que alguns s'hi van quedar mentre d'altres es van dividir en tres grups migratoris: un que va continuar per la costa fins arribar a Indonèsia, Papua

Nova-Guinea i Austràlia; un altre que es va dirigir cap al nord-est i va arribar a l'Àsia i, després, als continents americans; i un tercer que va anar cap al nord-oest fins arribar a Europa; que tots aquests humans eren negres: els primers europeus, els primers indis, els primers xinesos... tots eren negres; que els canvis, superficials, han vingut amb el pas del temps: una pell més clara per als europeus, perquè el cos processés vitamina D amb més facilitat als climes amb menys sol; una resistència genètica a la malària en moltes poblacions africanes i algunes de les mediterrànies; una tolerància a la lactosa en adults perquè aquests poguessin consumir llet més enllà de la primera infància, per a les poblacions pastorals a l'Europa del Nord i els seus

Il·lustració cedida per Toni Batllori

homòlegs africans. I així successivament.

Per tant, el racisme, que es basa en unes conclusions científiques tretes de dades errònies al llarg dels segles XVIII i XIX, ja és un anacronisme: res més que pensament màgic,

disfressat de pseudociència. I si encara sobreviu, ho fa perquè encara hi ha persones que troben la pròpia ignorància més agradable que la realitat: que un món en què t'expliquen que ets superior pel sol fet de tenir una pell clara és

més agradable que un en què un africà o un nord-africà, possem per cas, és, en termes humans, exactament –però exactament– igual que tu.

Les idees racistes –per repel·lents que puguin ser– no tindrien cap conseqüència greu (al cap i a la fi, hi ha molta gent que creu en altres tipus de pensament màgic i pseudocientífic, com ara l'aromateràpia o l'astrologia, i no passa res) si no fos perquè el corol·lari negatiu de creure que pertany a una espècie superior és creure, també, que la resta de la humanitat pertany a unes espècies inferiors i perilloses que cal arraconar, deportar, esterilitzar o, fins i tot, exterminar. La conclusió lògica i inevitable, de fet, del pensament racista és l'eliminació física de les races considerades indesitjables. Així mateix, només cal llegir una mica d'història –sobretot, la d'Europa i els Estats Units a la primera meitat del segle XX– per entendre que el racisme és molt més que una teoria objectivament ridícula. Que també.

Matthew Tree ESCRIPTOR

PUBLICACIÓ EL-LABORADA PER:

SOS Racisme-Catalunya

c. Hospital, 49 Ppal. 08001 Barcelona
T. 93 301 05 97

www.sosracisme.org
sosracisme@sosracisme.org
twitter.com/SOSRacis
facebook/pages/SOS Racisme Catalunya

AMB LA PARTICIPACIÓ DE:

ARTICLES:
Matthew Tree, Mustafà S'aidi,
Saïd El Hamadouï,
Teun Van Dijk

VINYETES:
Alfons López,
Mariel i Manel Barceló,
Toni Batllori.

AMB LA COL-LABORACIÓ DE:

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

c. Radas 27. 08003 Barcelona
T. 93 527 09 82 - 661 493 117
directa@setmanaridirecta.info
www.setmanaridirecta.info
twitter.com/La_Directa

AGRAÏMENTS: A les persones i entitats adherides al manifest. Als i les activistes que participen activament en l'organització de l'acte. A les persones, artistes i col·lectius que desinteressadament han volgut participar en l'acte i en la creació d'aquest suplement. A les persones, empreses, institucions i associacions que han fet una donació econòmica per poder tirar endavant el projecte. Als socis i sòcies de SOS Racisme que amb la seva aportació fan possible la tasca de l'entitat.

Contra el racisme i la xenofòbia, en defensa de la democràcia

Estem assistint, d'un temps ençà, a un **increment descarat del racisme a tots els àmbits socials, polítics i legislatius**, que pot arribar a tenir unes conseqüències gravíssimes pel que fa a la retallada de drets i llibertats, i, molt especialment, com a **atac directe als drets humans i al mateix sistema democràtic**.

En un context de crisi econòmica que crea incertesa en la societat, la utilització interressada del missatge de la por i de la inseguretat està fent la ciutadania cada cop més permissiva davant d'una retallada sense precedents dels nostres drets i de les nostres llibertats, i més impassible davant l'augment de desigualtats entre països i entre classes dins dels mateixos països.

A Europa s'està apostant per una política restrictiva amb els drets, tant socials com polítics, que afecten el conjunt de la població, però que és especialment punyent en el cas de les persones d'origen no comunitari. Des de la Directiva del Retorn, més coneguda com a "Directiva de la Vergonya", fins a les deportacions, a França, de ciutadans i ciutadanes romaneses pel fet de pertànyer a l'ètnia gitana, els exemples són tan nombrosos com greus. Es va consolidant, dia a dia, una situació d'apartheid jurídic que **aboca una part important de la població a l'exclusió social i a la marginació, i referma la idea d'Europa com a fortalesa i els estats membres com a executors de l'expulsió i la segregació**. El creixement, tant en nombre com en suport, que han viscut els partits d'extrema dreta en les darreres eleccions a diferents països, és conseqüència del model d'Unió Europea que s'està construint.

L'Estat espanyol s'inscriu plenament en aquest context internacional i les successives lleis d'estrangeria han anat restringint cada vegada més els drets de les persones no espanyoles, d'origen no comunitari. Dos exemples clau, d'una banda, l'existència dels 11 Centres d'Internament per a persones Estrangeres (CIE) dins de territori espanyol –una versió *light* dels camps de concentració, on persones que no són retingudes per haver comès cap delictes sinó per no tenir la documentació en regla, viuen en estat d'excepció dels seus drets fonamentals fins a 60 dies; i de l'altra, l'externalització de fronteres a través d'acords econòmics del Govern espanyol amb països dictatorials, en els quals no es reconeixen els drets humans, i que estan construint autèntics camps de concentració fora de qualsevol control, destinats a les persones immigrants que intenten arribar a Europa.

Els últims mesos, **Catalunya s'ha convertit en un laboratori de pràctiques racistes sense cap precedent en la nostra democràcia**. Hem estat, desgraciadament, pioners en les mesures encaminades a penalitzar la immigració (des de l'absurda prohibició

del burca a diverses ciutats catalanes, on ningú mai no ha vist aquest tipus d'indumentària, fins a normatives municipals que retallen drets i llibertats), sumades al **discurs inflammat i irresponsable de determinats líders d'opinió, partits polítics i mitjans de comunicació**. Tot ple-

gats conseqüències. Què no passarà a les properes eleccions municipals? Hem de resignar-nos a patir la mateixa falta d'ètica i respecte a cada procés electoral? Quin tipus de societat i de democràcia estem construint, si l'exclusió és la base de les polítiques dels que ens governen?

Europa té poca memòria històrica i ni Catalunya ni Espanya no en tenen gaire més. Si continuem abonant el discurs de la por i de la inseguretat, **si continuem confontent víctimes amb culpables, si continuem estigmatitzant una part de la població a causa del seu origen, forçosament acabarem repetint un dels capítols més nefastos del passat europeu i acabarem constatant, una vegada més, que el racisme mata**. No podem continuar amb aquest silenci còmplice si no volem repetir la part més fosca de la nostra història. Ara és el moment de recordar aquella Europa que es va alçar per dir "Mai més!". Ara és el moment de recuperar l'esperit d'aquella Europa que es vanta de ser el bressol de la fraternitat i dels drets humans. Ara, que encara hi som a temps, és el moment de rebutjar discursos excloents i de construir una societat basada en la igualtat de drets i d'oportunitats per a tothom, en el diàleg i en el consens, en la construcció d'uns valors comuns que afavoreixin la convivència i el bon veïnatge entre totes les persones.

Ara no és moment de vacil·lacions ni de mitges tintes; ara no és moment de mirar, amb els braços plegats, com es van deteriorant la democràcia i la convivència. Tant culpable com el xenòfob és la persona que mira cap a una altra banda davant l'acció del racista. Ara, el que cal és una resposta clara i contundent de la societat civil, una denúncia del retrocés i de la restricció continuada de drets i llibertats. Ara és l'hora de **construir una alternativa democràtica a l'ofensiva reaccionària i feixista**.

I és per això que SOS Racisme i les entitats signants fem una crida el proper 19 de març a **tota la ciutadania catalana per manifestar el nostre rebuig a la situació actual; per fer palès que apostem per una societat justa i inclusiva, per la igualtat de drets i d'oportunitats; perquè volem viure i conviure en plena harmonia. En definitiva, per una plena i real democràcia**.

Il·lustració de **Diego Blanco** per l'Informe Anual 2008 de la Federació Asociaciónes de SOS Racismo

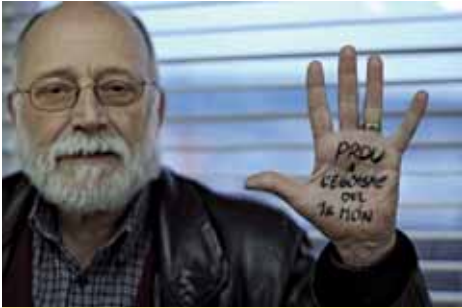
no fa més que alimentar el racisme, tot estenent entre el conjunt de la població la idea que la immigració és la causa de molts dels mals de la nostra societat; en definitiva, se l'ha convertida en el boc expiatori en situacions de crisi: una tàctica que tants rèdits ha donat a la dreta europea en altres èpoques, i que tants perills ha comportat, històricament.

Tot i així, constatem amb consternació que en el nostre país **està prenent forma i guanyant seguidors el monstre de la intolerància**. No seria d'estranyar que tinguéssim l'ingrat privilegi d'exportar, a la resta de l'Estat, l'experiència del primer partit feixista i xenòfob de la democràcia postfranquista.

A les últimes eleccions catalanes molts dels partits de tradició democràtica, els uns per covardia i els altres per oportunisme, han optat per fer de la immigració, del poble gitano o d'altres minories ètniques, així com també de la convivència, un instrument de rèdit electoral, sense pensar en les possibles

SUMA'T I ADHEREIX-TE A:
www.diguemprou.org

POTS TROBAR MÉS INFORMACIÓ A:
twitter.com/diguem_prou
facebook.com/pages/Diguem-Prou
flickr.com/photos/diguemprou
www.sosracisme.org

Arcadi Oliveres
ECONOMISTA

“**D**ic prou al sistema de vida privilegiat dels països del primer món, perquè per mantenir-lo estem donant mala vida a altres països, explotant les seves terres, creant-hi guerres. Els obliguem a abandonar casa seva i som responsables de les seves morts intentant passar les nostres fronteres.”

Fundació Tot Raval

“**D**iem prou al racisme i a la xenofòbia, però també a l'estigmatització que molt sovint pateixen barris com el del Raval. Cal seguir treballant tots junts en favor de la convivència, i poder posar en valor la riquesa que suposa la diversitat.”

Xavier Besalú
PROFESSOR DE LA UDG I MEMBRE DE GR

“**D**ic prou, i ho dic ben fort, a la focalització intermalaltissia i obsessiva en les persones estrangeres prou també a fer com si els altres no existissin, no sin. La indiferència que et fa sentir transparent, sobrer i b indiferència que s'oposa justament a la deferència.”

Ermengol Gassiot
CGT

“**D**iem prou a l'explo-tació dels treballadors i treballadores immigrants perquè és la negació dels nostres drets. I diem sí a uns serveis públics, uns drets laborals i a un millorament de les condicions de treball per a tothom.”

David Karvala
UNITAT CONTRA EL FEIXISME I EL RACISME

“**E**ls feixistes volen dividir-nos els uns dels altres. Si volem viure millor, en pau i amb justícia social, hem d'unir-nos com éssers humans, per sobre de les diferències d'origen, llengua o creences. Prou feixisme!”

David Gutiérrez
CNJC

“**D**iem prou a la utilització del fet migratori per intentar generar divisions a la societat. En un moment de crisi, el que hem d'intentar és estar units, vinguem d'on vinguem, perquè tots som importants per tirar endavant el país i per intentar que la nostra societat sigui cada dia molt millor.”

I tu, a quants dies prou

Envia'ns la teva foto a sosracisme@sosracisme.org i farem créixer la denúncia.

Volem mostrar la pluralitat i diversitat de reivindicacions.

Pots veure el mural virtual amb totes les fotos a www.diguemprou.org i es projectaran durant l'acte de denúncia.

Sandra Nafria
SOS RACISME

“**P**rou al racisme d'estat que crea polítiques restrictives i que retallen drets i llibertats. Derroquem els murs de l'Europa fortalesa i dels països que expulsen i segreguen.”

Rosa Toran AMICAL DE MATHAUSEN I ALTRES CAMPS

“**P**rou a les desigualtats, perquè totes les discriminacions, fòbies i prejudicis par-texen de la creença que les persones no som iguals.”

Cesk Freixas
CANTAUTOR

“**D**ic prou a l'abús de poder i al terrorisme d'Estat que el tolera. La qualitat de les democràcies occidentals és tan baixa que ha permès que el discurs feixista, homòfob i racista penetri a les administracions i a les institucions.”

Joan Carles Gallego
CCOO

“**D**iem prou a la desigualtat i a la discriminació. els treballadors i treballadores sempre hem lluitat per un món més iguals, de més un món que ens permetes les persones, desenvolupar-nos plenament.”

Dones Musulmanes de Catalunya

“Prou a la intolerància, a no saber conviure amb la diferència, a incapacitar les persones pel fet de portar un vel quan a nosaltres no ens incapacita en cap sentit. Si el meu currículum és adequat, per què jo no encaixo per portar vel?”

Fatima Ahmed IBN BATUTA

“Diguem prou als prejudicis i diguem prou a la por a la diferència. Diguem prou!”

Xavier Martinez OFICINA DE DRETS SOCIALS DE TERRASSA, ATENEU CANDELA

“Jo dic prou a les fronteres internes. És indignant que els nostres amics, veïns i companys migrants no puguin caminar tranquil·lament per la nostra ciutat. Una vulneració flagrant de drets que fa la nostra democràcia molt més feble.”

què
ou?

Yaved Ilyas ASSOCIACIÓ DE TREBALLADORS PAKISTANESOS

“Diguem prou al racisme. Perquè en una societat plural i multicultural com la que ens ha acollit, no podem permetre l'augment dels discursos ni dels actes racistes, hem de seguir treballant pel respecte i la convivència.”

Antoni Sicus AGIPCAT I MEMBRE DE SABOR DE GRÀCIA

“Jo dic prou al racisme que ve de front i al racisme de doble moral, encobert per la visió paternalista seguida del 'no vull cap magrebi, cap africà, o cap gitano a la meua escala'. Tolerància zero amb el racisme i amb la xenofòbia.”

racisme.org
edicacions socials.
a Flickr.com/photo
el dia 19 de març.

Javier Bonomi FEDELATINA

“Basta a las diferencias económicas, a las hipotecas impagables, a la violencia contra la mujer, al no acceso de la juventud a los derechos, a los que creen que somos diferentes, a los gobiernos que no creen en la integración de la inmigración. Basta a las fronteras injustas, basta al racismo, basta al mundo de las desigualdades.”

Tortell Poltrona PALLASSO

“Gràcies a molta gent que s'ha plantat i ha dit prou hem millorat moltíssimes coses i hem aconseguit que els nostres fills tinguin un millor tracte. Quant esperaràs a què els teus néts també el tinguin? Diguem prou ja!”

Cristóbal Laso Silva FAGIC

“Basta al odio contra los gitanos, para que no haya ni deportaciones, ni exclusiones ni ningún tipo de manifestación racista.”

la des-
la dis-
Perquè
ladores
in món
lliures,
ti, a to-
olupar-

Si ets una persona o una associació que no accepta el racisme i et motiva la lluita antirracista, si t'indignen les injustícies, si creus que totes les persones tenen els mateixos drets... associa't* a SOS Racisme!

* només 5€ al mes de quota

S.O.S. RACISME

933010597
www.sosracisme.org

Responsabilitat de qui?

Davant de les migracions actuals, caracteritzades pel moviment de persones de països empobrits cap a països rics, aquests últims s'han espavilat a engegar una maquinària jurídica i legal que situa la gent immigrada en inferioritat de drets: directives europees, lleis d'estrangeria, ordenances cíviques, etc. Aquesta maquinària jurídica és fruit d'una política basada en el control, en la desconfiança i en una perspectiva purament utilitària, tractant les persones immigrades com a mà d'obra necessària per mantenir un ordre econòmic i polític.

En base a aquests elements s'ha anat construint una imatge dels immigrants com persones diferents, que arriben en massa, que són una amenaça per a la cultura pròpia del país, que no es volen integrar, que no volen aprendre l'idioma, amb mentalitat tancada, que tenen maneres de fer diferents, que amb les seves pràctiques vulnereu els drets bàsics, que són delinqüents i, en alguns casos, terroristes.

Aquesta imatge fabricada de l'immigrant s'ha consolidat a casa nostra gràcies a les polítiques discriminatòries i racistes que practiquen alguns partits polítics. Les mocions aprovades per alguns ajuntaments per denegar els informes de reagrupació familiar i d'arrelament social són un exemple, de molts, que demostren aquesta visió de l'immigrant. El més greu de tot plegat és que s'han normalitzat la discriminació i el racisme.

El poder polític ha generat una situació de diferència entre "l'autòcton" i l'immigrant, ha creat una línia que separa

Sembla normal que hi hagi CIE (Centres d'Inter-nament per a Estrangers), la funció dels quals és facilitar l'expulsió de les persones estrangeres en situació irregular, privant-les de la seva llibertat. Persones que no han comès cap delictiu, només no disposar de NIE (Número d'Identitat d'Estranger), i que són empresonades per aquest motiu.

Sembla normal que es realitzin batudes policials en barris on hi ha població immigrada, i que el criteri de control sigui en funció del "color" de la gent.

Sembla normal que apareguin polítics que parlen de contractes, de compliment obligatori. Estem a les portes d'unes eleccions municipals i, com sempre, hi ha corredisses per part d'alguns partits polítics cap al discurs racista, on és difícil separar els colors de l'esquerra i la dreta. Un discurs dur contra la immigració vol dir més vots, i en l'àmbit municipal encara més.

El poder polític ha generat una situació de diferència i separació entre "l'autòcton" i l'immigrant, ha creat una línia que separa els veïns d'un barri, els treballadors d'una empresa, els alumnes d'un institut, els passejants en una plaça, els vianants d'un carrer.

Vivim en una societat en què hi ha desigualtat d'oportunitats, vivim en una societat en què l'immigrant és discriminat per la seva condició de pobre, vivim en una societat que expulsa tot allò que té a veure amb la pobresa, la diferència, i també, allò que té a veure amb ser anticapitalista i estar contra l'ordre establert.

La immigració a casa nostra no és una qüestió de diferència cultural, de convivència, o de cohesió social com ens intenta vendre el poder polític, és un tema de desigualtat i discriminació institucional generada pels polítics que omplen la seva boca amb igualtat i justícia.

Mostafà S'haimi
ESTUDIANT, ATURAT I VEÏ DE SALT

Il·lustració cedida per Alfons López

Discurso, Comunicación y Racismo

El racisme és un sistema social de dominació, com també ho és el sexisme. La ideologia del sistema racista no és natural, no és innat, sinó que s'aprend. Se aprend, sobre tot, de los discursos públics, por ejemplo, de los discursos de la política, de los medios de comunicación y de la educación, así como de las conversaciones diarias influenciadas por esos discursos públicos.

Primeros responsables de la reproducción discursiva del racismo son las élites simbólicas que controlan los discursos públicos. Las tres p: políticos, periodistas, profesores. No son más o menos racistas o antirracistas que el resto de la población. Pero su influencia sobre el discurso y sobre nuestra manera de pensar –y, por tanto, indirectamente nuestra manera de actuar– es tal que tienen una responsabilidad especial en la reproducción del racismo –y del antirracismo– en la sociedad.

Cada persona puede aprender a hacer un análisis crítico del discurso racista

Hay muchas maneras de luchar contra el racismo. Por la influencia de los discursos públicos y de las élites simbólicas sobre nuestras actitudes e ideologías una de las estrategias más eficientes es analizar y criticar los discursos racistas como una de las muchas prácticas del racismo cotidiano. No se nece-

sita ser especialista del lenguaje, del discurso o de la comunicación. Cada persona puede aprender a hacer un análisis crítico del discurso racista. Por ejemplo, se puede examinar si un discurso está enfatizando so-

Se puede examinar si un discurso está enfatizando en lo bueno de 'nosotros' y lo malo de 'ellos'

bre todo lo bueno de *nosotros* (españoles, europeos, etc.) y lo malo de *ellos* (inmigrantes, minorías, etc.), en los temas, títulos, en las fotos, en las palabras, en la manera de describir personas y actos. Se ve en metáforas muy comunes a la hora de describir la llegada de muchos inmigrantes, por ejemplo en términos de *oleadas* o *avalanchas* –metáforas que sirven para producir miedo de *ahogarse* entre tantos inmigrantes– o la inmigración como una *invasión* amenazante. Todos y todas podemos ver a quien se cita o no se cita si se trata de inmigración: ¿a portavoces de *ellos* también o solamente a *nuestra* policía, ministro o experto? Y sobre todo: ¿cuáles son los temas de las noticias o artículos sobre *ellos*? ¿Se trata sobre todo de problemas y no de retos u oportunidades para nuestra sociedad? ¿O se vincula a los inmigrantes con delincuencia o con desviación social? Todos, temas que dicen algo negativo sobre *ellos*. ¿Y cuántos artículos encontramos cada día sobre las múltiples formas de discriminación y de racismo de

que casi todos los y las inmigrantes son o pueden ser víctimas cada día? O sea, ¿cuántas veces los medios informan críticamente sobre lo negativo de *nosotros*, y sobre todo sobre nuestras élites –los políticos, periodistas y profesores– cuando tratan de la inmigración?

Los textos, los discursos, no son inocentes. No son simplemente palabras que no dañan a nadie. Esos discursos se leen y se almacenan en nuestras memorias. Aprendemos de esos textos. Es así como aprendemos prejuicios. Es así como aprendemos a pensar y muchas veces a actuar (y hablar) de una manera racista. Es así como el sistema de dominación y de exclusión del racismo se reproduce.

Solamente una sociedad no racista y diversa tiene un futuro de paz para todos y todas

Felizmente, los discursos también pueden ser antirracistas y estimular actitudes e ideologías de la diversidad para la construcción de una sociedad verdaderamente democrática. Podemos resistir y exigir de nuestras élites que produzcan y fomenten ese discurso en la política, en los medios de comunicación y en las escuelas. Porque solamente una sociedad no racista y diversa tiene un futuro de paz para todos y todas.

Teun A. van Dijk
PROFESSOR DE LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA DE BARCELONA

Nuestra derecha

Duran i Lleida, secretario general de CiU, dijo en un mitin celebrado en Banyoles (Girona) el día 14 de noviembre del 2010, que la mayoría de las pocas criaturas que nacen en Cataluña son de madre inmigrante y que esta dinámica hay que cambiarla. Por consiguiente, instó a los catalanes de origen a tener descendencia para asegurar que "nuestro país no tenga fecha de caducidad".

Estas palabras resumen muy bien la esencia del nacionalismo conservador excluyente. Existen los ciudadanos auténticos y el resto, que se tiene que conformar con las dádivas generosas del país, mostrar agradecimiento, trabajar como burros y resignarse siempre a ser un ciudadano de segunda.

En las campañas electorales se dicen algunas cosas tal cual se piensan, intentando arañar los votos de la gente que pueda identificarse con este ser primario que nos habita, a todos, no solamente a los nacionalistas recalitrantes.

En parte, esto es una suerte, porque la gente se retrata sola. No hacen falta interpretaciones sutiles. Pero en el día a día, cuando las instituciones están gobernadas por gente que tiene estas ideas, somos muchos los que nos sentimos mal. Nos duele comprobar como aquellos que deberían ser los garantes de la igualdad entre los ciudadanos, son los primeros que establecen diferencias entre los auténticos (que tienen el gran deber de procurar que Cataluña no caduque) y el resto que por mucho que nos esforcemos siempre seremos esa gente peligrosa que puede desnaturalizar el país.

La derecha no ofrece soluciones más allá de recetas fracasadas

Duran i Lleida siempre me ha parecido un personaje inquietante. Su ecuanimidad, sus dotes oratorias, sus posiciones matizadas en otros aspectos de la realidad política catalana y española y, en definitiva, su inteligencia, lo llevan a ser siempre uno de los líderes mejor valorados.

En mi opinión, él es el mejor representante de una derecha educada pero extremadamente conservadora.

Y ahora, la otra derecha. La del PP, que se ha soltado definitivamente. En nuestra democracia todas las opiniones deben ser respetadas, menos la de los inmigrantes, claro. Es igual que sean producto de la inteligencia o de la ignorancia. Es igual si sus propuestas son claramente xenófobas o no. Basta con soltarlas con descaro, sin ningún tipo de inhibición, negando, eso sí, que ellos sean xenófobos. Esta acusación es una invención de esta izquierda buenista. Ellos lo que hacen es, simplemente, decir lo que mucha gente piensa.

Por cierto, éste es un argumento idéntico al que le he escuchado en muchas ocasiones a Josep Anglada, líder de Plataforma per Catalunya, que, por supuesto, tampoco se piensa a sí mismo como el líder de un partido xenófobo.

Alicia Sánchez Camacho lleva ya un tiempo haciendo, con el aval de la dirección nacional del Par-

Il·lustració creada per Mariel i Manel Barceló

tido Popular, propuestas sobre la inmigración que más bien parecen exabruptos de una persona racista cualquiera y no desaprovecha ocasión para señalar a los inmigrantes como los principales responsables del caos. A raíz de los disturbios que se produjeron en Salt en el mes de enero, dijo que venían a darles la razón en su política de mano dura.

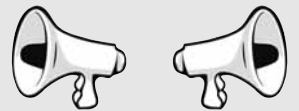
En un artículo publicado en el diario *Público* (Multiculturalidad, 29 de octubre del 2010) comentaba las palabras de Angela Merkel pronunciadas en Postdam y que daban por finiquitado el multiculturalismo. También daba por finalizado también el modelo del trabajador invitado, que tantos problemas ha generado por excesivamente utilitarista y porque ha sumido a mucha gente a una larga vida provisional. Y, finalmente, asumía que el Islam formaba parte de Alemania.

Nuestra derecha, en cambio, como la italiana liderada por Berlusconi, no ofrece soluciones más allá de las recetas ya fracasadas en otros lugares de Europa. Insiste en diferenciar entre ciudadanos de primera y los, ya no invitados, sino soportados trabajadores inmigrantes. Entre los hijos de madres extranjeras y los hijos de madres con ascendencia catalana milenaria. Abonando, así, el terreno para la fragmentación social. Eso sí, después serán estos mismos políticos los que se quejarán de que la gente no se integra. ¡Tenemos mucho trabajo por delante!

Saïd El Kadaoui Moussaoui
PSICÓLOGO Y ESCRITOR

DIGUEM PROU! serà un acte polític, massiu, que mobilitzarà persones de tots el barris i municipis de Catalunya, diverses en edats, ideologies, orígens i cultures. Serà un moment de denúncia i reivindicació social, però també de proposta i construcció social, que comptarà amb el suport de persones del món acadèmic, de la cultura, l'espectacle i el món associatiu.

DISSABTE 19 DE MARÇ
De 16.30h a 22h
Passeig Lluís Companys de Barcelona
(Arc de Triomf)

Programa de l'acte*:

De 16.30h a 18h
Presentació de l'acte i actuacions infantils: Aïlas; Oriol Canals i Grimpallunes.

De 18h a 20h
Acte central, amb les intervencions de: Sami Naïr, Isabel Clara-Simó, Xavier Besalú, Manel Barceló, Mònica Lucchetti, Laura Guiteras, Pere Camps i Bella Agossou.

Projeccions i actuacions musicals de: Yacine & The Oriental Groove; Pau Alabajos i West Barna.

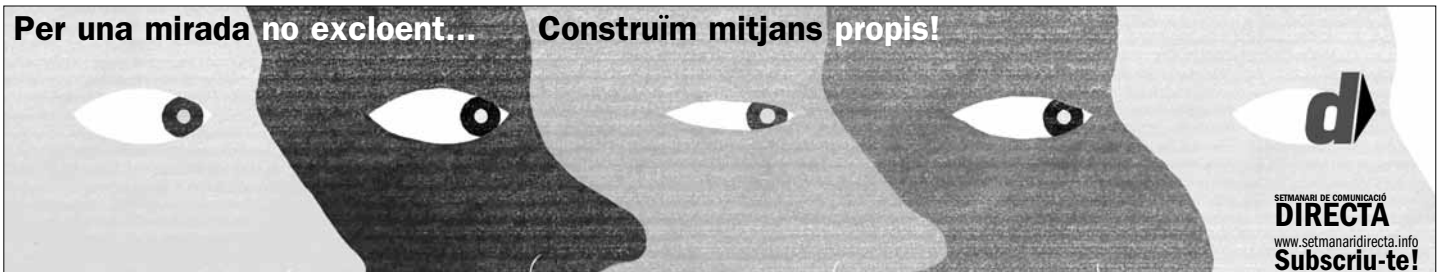
20h: lectura conjunta del manifest per les entitats.

De 20.30h a 22h
Cloenda de l'acte amb el concert de Sabor de Gràcia, 9Son i Che Sudaka

*Manquen més intervencions i actuacions pendents de confirmar.

També podeu seguir l'acte en directe per televisió per Internet a www.diguem-prou.org; i retransmissió radiofònica a www.bocara-dio.org i el 90.1FM

Per una mirada no excloent... Construïm mitjans propis!

SEMANARI DE COMUNICACIÓ
DIRECTA
www.setmanaridirecta.info
Subscriu-te!

WWW.DIGUEMPROU.ORG

DIGUEM PROU!

EN DEFENSA DE LA DEMOCRÀCIA

CONTRA EL RACISME I LA XENOFÒBIA

AMB LES INTERVENCIONS I ACTUACIONS DE:

- PAU ALABAJOS - SABOR DE GRÀCIA
- SAMI NAIR - AILAS (INFANTIL) - I MÉS

MOBILITZA'T

CONTRA LA RETALLADA DE DRETS I LLIBERTATS. PER CONSTRUIR UNA SOCIETAT JUSTA I DIVERSA.

19 DE MARÇ • 17 A 22HRS. • PSG. LLUIS COMPANYYS, ARC DE TRIOMF, BCN